

nieuwsbrief no 8: november 2018

Nieuws uit Fresku

Na een heerlijk verlof in Nederland nu weer een nieuwsbrief vanuit Tirana.

We kijken met genoeg terug en willen dit ook kort met jullie delen.

Het begin was even wennen. Het gevoel van een verlof van zes weken in plaats van drie maanden gaf eerst een stressgevoel. "Hoe krijgen we alles rond?" Maar achteraf gezien was het allemaal prima te doen en genoten we van alles wat er op onze weg kwam.

Het was natuurlijk al zo fijn dat we weer op ons vertrouwde plekje kwamen. Dat voelt toch als een soort thuiskomen. Na een aantal dagen hadden we in onze thuisgemeente ook onze eerste presentatieavond.

Zodoende konden we meteen heel wat vrienden en bekenden ontmoeten. De weken die volgden waren ook aardig volgepland met bezoeken en zodoende hebben we toch velen van jullie kunnen spreken.

Een tweede "vaste stek" hebben we in Voorthuizen, in de caravan van familie Meijer. Vanuit dit plekje konden we twee andere avonden plannen, één in Arnhem en één in Kootwijkerbroek. Ook hier hebben we goede herinneringen aan. We willen dan ook iedereen hartelijke bedanken die er zich voor hebben ingezet om ons een onvergetelijk verlof te bezorgen, op welke manier dan ook!

En verder...

's Avonds op 10 oktober volgde er een tweede thuiskom-gevoel, maar dan hier in Tirana. Ook hier kwamen we op een vertrouwd plekje en dat voelde ook weer heel goed.

De volgende dag zijn we naar de vrouwenbijbelstudie gegaan, die tijdens ons verlof op een laag pitje was doorgedaan. Bijzonder om zoveel liefde te ervaren van de vrouwengroep. Het was echt een blij weerzien.

En dat was ook zo met de gemeenteleden, zowel in onze gemeente in Fresku als in de moedergemeente in de stad. Ja, we zaten weer op onze plek!

Inmiddels is alles weer opgestart en draait het allemaal op volle toeren.

De Bijbelstudie met de vrouwen doen we nu uit het boekje "Appels van goud".

Hierin gaan we ons buigen over zes verschillende thema's. Het eerste thema was vriendelijkheid.

We genieten van de bijdragen van de vrouwen. Toen we spraken over de invloed van Gods woord vertelde een van de vrouwen dat ze zelf zag dat ze daardoor zo veranderd was. “Voordien had ik totaal geen geduld, noch met mijn man, noch met de vrouw waar ik voor zorg. Om niets schoot ik uit mijn slof en nu kan ik zoveel meer over mijn kant laten gaan. Er is veel meer rust in mijn hart. Dat is echt bijzonder.” Een andere vrouw zegt ook steeds zo van de lessen te genieten en vindt dat er veel meer jonge vrouwen bij moeten komen. Die hebben dat zo hard nodig. Tja, dan maar hopen dat ze die vrouwen aan gaat spreken en uitnodigen.

De laatste les die ze kregen ging over de liefde voor hun echtgenoot. Dan loop je zo tegen de cultuurverschillen op! Een vraag was wat hen zo had aangetrokken in hun man. Fatmira: “Ha, aangetrokken? Ik heb hem niet eens gezien! Het werd allemaal voor me geregeld.” Maar gelukkig heeft ze dan toch in haar huwelijk wel hele mooie dingen ontdekt in zijn karakter. Een andere vrouw, Sara, die al ruim tachtig jaar is, had haar man wel degelijk van tevoren gekend. “Wij speelden altijd al samen. We woonden in dezelfde wijk en dat mocht van mijn vader, ook toen ik al wat ouder werd. Mijn moeder vond het maar niets en was bang dat ik schande over de familie zou brengen, maar mijn vader was wat moderner van opvatting. Daarna kon ze bijna niet meer stoppen met vertellen wat ze allemaal voor mooie dingen had meegemaakt in haar huwelijk. Prachtig om te horen. Maar het is dan ook weer zo fijn om vanuit de Bijbel te kunnen laten zien dat de echte liefde uit God komt, Hij die liefde is! En dat we Hem op de eerste plaats in ons leven moeten hebben, dan drinken we uit de zuivere bron en kunnen we de liefde ook delen met anderen, een liefde die niet op onszelf is gericht, maar op de ander. Natuurlijk hebben we samen 1 Korinthe 13 gelezen en daar over gesproken. Zo gingen ze weer met veel indrukken naar huis en wij blijven bidden om Gods rijke zegen!

Avocado en verse vis

We merken nogal eens dat we als buitenlander als een soort identificatiefiguur dienen. Dat levert soms wel grappige situaties op. Sommigen gaan zich wat anders kleden of besteden meer aandacht aan zichzelf. Vandaag nog werden weer overladen met complimenten en hoorden we dat we Barbies voor hen waren. Wat hebben we gelachen. Een ander vertelde weer dat ze ons in de auto had gezien en wij zwaaiden naar hen. “O, ik was de hele dag blij!” Alleen al een beetje aandacht doet zoveel in hun leven.

Vandaag vertelde Nepi nog een komisch groentewinkel gezien en zag dat die een dacht, die zal ik ook eens kopen, want als zij zijn. De vrouw in de winkel zei dat het ging opgetogen naar huis waar mijn man op me had gekocht en schildte de avocado, met de soort appel of zo. Mijn man nam het glibberige spuugde het bijna uit. “Wat is dit?” riep hij. Het eten.” Ik zei hem het op te eten, want als die hoger niveau zijn dan wij, dan moet het wel ook, dus...opeten. Maar toen nam ik zelf een hap en toen begreep ik hem heel goed. Bah, wat was dat voor fruit. ‘Je ziet wel dat die buitenlanders een andere smaak hebben dan wij’ zei ik tegen hem. Ze vroeg ons: “vertel nu eens wat dat voor eten is. Hoe eten jullie dat?” Toen Ineke zei dat we die eten met peper en zout keek ze helemaal verbaasd. “Fruit met peper en zout!?” We zijn benieuwd of ze ons een volgende keer weer als voorbeeld zal nemen...

voorval. Ze had Ineke in de avocado kocht. Ze vertelde: “Ik dat koopt zal het wel heel gezond inderdaad heel gezond was en ik wachtte. Ik vertelde hem wat ik gedachte dat het fruit was, een goedje aan, nam een hap en lijkt wel een verse vis! Niet te Hollanders dat eten, die van een goed zijn en het was nog duur

Een paar extra “krabbels”

Zondagmorgen zat ik even voor de dienst te praten met Jolanda, een van de vrouwen uit de gemeente. Ze vroeg me hoe onze kerk in Nederland heet, wie de dominee was (naam), of hij getrouwd was en kinderen had en vroeg ook om hun namen. Ik was helemaal verbaasd en vroeg haar waarom ze dit allemaal wilde weten. “Wel, zo zei ze, ik bid voor heel veel mensen in Albanië, ook voor de mensen hier in de kerk, en voor jullie. Toen dacht ik: “Waarom bid ik niet voor hun kerk in Nederland?” Daarom vraag ik dit.” Wat mooi, niet alleen jullie bidden voor Albanië, maar ook hier wordt voor jullie Nederlanders gebeden!

Zoals velen van jullie al weten is onze kerk opgedeeld in veel huisgroepen die elke week samenkomen voor preekbespreking of Bijbelstudie. Sinds kort hebben we nu ook in Fresku onze eigen huisgroep, met mensen uit de eigen gemeente hier. We zijn met zo’n negen á tien mensen. Het zijn mensen die al geruime tijd komen of die voordien al met een andere kerk verbonden waren en dus al wat kennis hebben. Wat een zegen.

Helaas hebben we dikwijls last van vandalisme rond de kerk. Een groep tieners maakt het soms behoorlijk bont. De betonnen plantenbakken zijn vernield, modder soms overal, bonzen op de ramen, enz. Vandaag hadden we een gesprek met de vrouw van de dominee en ze moedigde ons aan om hart voor deze jongens te hebben. Ze zal vragen of er een aantal jongens uit de gemeente zijn die hen aandacht willen geven, eens met hen willen gaan eten en zo iets van de liefde die ze missen aan hen te kunnen tonen. “Of we verliezen zulke jongens aan de drugs en aan de criminaliteit of we winnen ze voor Christus”. Bid met ons mee!

Wie, o wie?

In januari, 2019, moet de huur van het kerkcentrum weer worden betaald. Dit wordt in twee keer betaald. De eerste keer in januari en de tweede keer in juli. Vorig jaar zijn we blij verrast met twee giften voor dit mooie project en dat geeft ons de moed om ook deze keer de vraag bij jullie neer te leggen. Misschien bent u zelf bereid om hieraan bij te dragen, misschien kent u een ondernemer die hier een steentje aan wil bijdragen. Het gaat om een bedrag van 2400,00 euro voor het hele jaar.

De bijdrage kan gestort worden op de rekening van de stichting “Leven in Albanië” met vermelding van projectnummer 1807 Kerkcentrum Fresku Huur. We zouden het geweldig fijn vinden als het voor dit nieuwe jaar weer helemaal rondkomt. De nodige gegevens vindt u hieronder vermeld.

We sluiten deze brief weer met een hartelijke dankzegging voor alle meeleven van jullie. We zijn iedere keer weer blij verrast met de gaven die binnenkomen en met de initiatieven die worden genomen door verschillenden van jullie zoals een zomermarkt, kerstmarkt, diverse verkopeningen en creatieve ideeën. De Heere zegene u!

Hartelijke groeten vanuit Tirana.
Ineke en Nellie

Liefhebben, 1 Johannes 4:19

Ineke en Nellie schrijven dat ze zich thuis voelden toen ze met verlof in Haamstede aankwamen. Dat geeft aan dat er een band is met de gemeente Haamstede. Een band van liefde. Dat hebben we ook als TFT gemerkt toen zij daar hun presentatie hielden en dat blijkt uit vele andere dingen. Ook op andere plaatsen werd deze band ervaren, dat geeft bemoediging en dankbaarheid. De band van liefde tot hun zelf en hun werk in Gods koninkrijk. Deze band wordt gevoed door de bron die ons aan elkaar verbindt. 1 Joh 4 : 19 “ Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.”

Fijn dat ze zich na hun verlof ook weer thuis voelen in Fresku. Ze werden in alle liefde ontvangen en weer betrokken in het werk. De Bijbelstudies zijn voor de vrouwen in de praktijk herkenbaar. Bij een onderwerp als liefde tussen man en vrouw binnen het huwelijk blijken dan de cultuur verschillen. Wat heerlijk dat de liefde van God voor mensen dit overstijgt. Een gemeenschappelijke bron voor ons allen. Als we ons daar voortdurend aan laven, kunnen we ook de naaste liefhebben. Dan zien we de mensen om ons heen door de ogen waarmee God naar hen kijkt. Onderstaand lied beschrijft dit mooi. Laat de regels “Leer mij de mensen te zien zoals U ze ziet uit de hoge” dagelijks onze houding bepalen. Dit is ook het verlangen van Ineke en Nellie. Dat geeft moed en kracht bij hun werk.

Als TFT zijn we blij met de financiële steun uit de achterban. U leest de oproep voor sponsoring van de kosten van de huur voor hun vergaderruimte, nu de sponsoring van afgelopen jaar is weggefallen. Het zou mooi zijn als grote sponsors zich aangesproken weten om hier in bij te dragen. Maar ook alle bijdragen hiervoor zijn welkom.

*Jezus, open mijn oren
Leer mij Uw stem te verstaan
Leer mij Uw woorden te horen
Te weten waar ik moet gaan
Om Uw licht te verspreiden
Uw naam te belijden
Leer mij Uw stem te verstaan*

*Jezus, ik open mijn handen
Leer mij een zegen te zijn
Maak mij een hulp voor de anderen
Die leven met honger en pijn
Om aan wie U niet kennen
Genezing te brengen
Leer mij een zegen te zijn*

*Jezus, open mijn ogen
Leer mij de mensen te zien
Zoals U ze ziet uit de hoge
U bent de Heer die ik dien
Om Uw liefde te geven
Aan wie met mij leven
Leer mij de mensen te zien*

Namens de TFT Ineke en Nellie Keijzer,
Jan Maljaars voorzitter

Leven in Albanië

Giften kunt u overmaken op
reknr NL85INGB0004446134
tnv Stichting Leven in Albanië
ovv Project Fresku Albanië.

Ineke en Nellie Keijzer
AEP postbox 53
K.P.119 TIRANA
Albania
Tel: 00355 69 608 8508
E-mail:
1.2.inkeijzer@gmail.com

ThuisFrontTeam:
J.Maljaars
Koepel 32
4336 JX Middelburg
Tel: 0118-611660
E-mail:
jmmaljaars@outlook.com

[Voor meer informatie, ga naar
www.leveninalbanie.org](http://www.leveninalbanie.org)